

ಕೊಡವಿಕೊಂಡ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿರಾಶೆಯ ಉನ್ನಾದ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭೂಮಾ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಮನಸ್ಸು. ಮುಖಿದ ಮುಂದ ಚಿಟ್ಟೆ ಹೊಡೆದು ನಿಂತ.

‘ಕಿರಣ, ಸುಮ್ಮೆ ತೂಂಡ್ರ ಕೊಡ್ದೇಡ. ನಡಿ ಒಳಗೇ’ ಜನರ ಗಮನ ಬೇರೆಯ್ಲೋ ಇತ್ತು. ಕಿರಣನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಾ ಲೋಕವನ್ನು ನೋಡುವ ಕಾತುರ. ಮುಂದಿರಿಯಿಟ್ಟುವಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

‘ಸತ್ಯ ಹೇಳು, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯುತ್ತಿಹೋದೇನು?’ ಅನಿರೀಕ್ಷತ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತತ್ತ್ವ ರಿಧಿದವಳು ಕಿರಣನ ಬಿಗಡೆಯ ಬಾಹುವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು.

‘ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಥವಾಗ್ನಿಗ್ರಿ. ಭೂಮಾಲೋಕ ಅಂತೀಯಾ; ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಳ ಕೊರೆದಂತಿದೆ ಅಂತೀಯಾ’ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರಬಹುದಾದ ವಿವರುವನ್ನು ಹಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಸೇಳಿದುಕೊಂಡ.

‘ನಾನು ನಿನ್ನ ಗಮನಿಸ್ತಾ ಇಂದ್ರ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತಾತ್ಮಿದ್ದೀನು ಯಾರು?’ ಹಿಸು ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

ಮೇನಕಾಳ ಕಣ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೇಡಿಯ ನೇರಳು ದಟ್ಟವಾಯಿತು. ಕಿರಣನಿಂದ ಸತ್ಯ ಮುಚ್ಚಿದುವ ದಾರಾ ಕಾಣಿದ್ದಿತು.

‘ಅದು... ಅದು...’ ಮಾತುಗಳು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಂತವು.

ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಂದ್ರ ಜನರ ಲೋಕ ಬೇರೆಯದ್ದೇ ಆಗಿತ್ತು.

‘ಯಾಕ ತಡವರಿಸ್ತಿರುಯಾ, ಹೇಳ್ಣಿದು’ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದವನು ಅವಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ.

‘ನೋಂ ಕಿರಣ, ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದು. ಪಾಟೆ ಮುಗಿಲೀ ಅಮೇಲೆ ಹೇಳ್ಣಿ’ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಳಾದರೂ ಕಿರಣನ ಹಿಡಿತ ಬಿಗಿಯಾಗಿತ್ತು.

‘ನಿಜ ಹೇಳು ಮೇನಕಾ, ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತಾತ್ಮಿದ್ದೀನು ಯಾರು?’ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಕಿರಣನ ಕಣ್ಣಿಗಳನ್ನೇ ದಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಹರ ಬಿಡಲಾರಾದವನಂತೆ ಅವನ ನೋಟಿತ್ತು. ತಲೆ ತಗ್ಗಿತು. ಮಾತು ಹೊರಿತ್ತು.

‘ಚಿಕ್ಕಮೃನ್ ದೂರದ ಸಂಖಾರ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಗಾಧಾವ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡಿತು. ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಬಿಗಿತ ಸಡಿಲಿತು. ಚೋನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಮೊಲದಂತೆ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಂತೆತ್ತು ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿ.

‘ಚಿಕ್ಕಮೃನ್ ದೂರದ ಸಂಖಾರಿಯಾದರೂ ಪಾಟೆಗೆ ಆಹ್ವಾನವಿರಲ್ಲ. ಅಲ್ಲವೇ?’ ಅಶ್ವಯುವಿತ್ತು ಕಿರಣನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ. ಮೇನಕಾಳ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ಕಂಡಿತು.

‘ಕಂಡ ಕಂಡೆಲ್ಲ ಅಹ್ವಾನಿಸೋದಿಕ್ಕೆ ಈ ಪಾಟೆ ನಡೆಸಿದ್ದೇದು ನಾನು, ನಿನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮೃನ್ ಅಲ್ಲ. ನಂಗೆ ಆ ಹೆಂಗಿಸಿನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಟೆಗೆ ಇಳಿದ ಬರದ ಅವರನ್ನು ನೋಡೋದಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಮೆಟ್ಟಿಲೇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶನಿಯ ಹಾಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹಿಡೆಂದು ಬಿಟ್ಟೆ ಇಷ್ಟುಕ್ಕು ನಿಂಗಿ ಪಾಟೆಗೆ ಆಹ್ವಾನವಿರಲ್ಲ ಅನ್ನಾದನ್ನು ಮರೀಬೇಡ’

ಮೇನಕಾ ಮಾತಿಗೆ ಗಹಗಿಸಿ ನಕ್ಕ ಬೆಗಿನ ಬಳ್ಳಿದ ಬೆಳ್ಳಿಕಗೆ ಅವಳ ಮುಖಿದ ಸಿಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರಗೊಂಡಿತು. ತಾಳ್ಳೆ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಿರಣನ ಎದೆಗೆ ಕ್ಷಯಿಟ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ತ್ವರಿತಳಿ. ಕಿರಣ ತತ್ತ್ವರಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದ. ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜು ತಲೆಯನ್ನು ಬುಂಧಿಸಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಕೊಂಡಿತ್ತು.

‘ಪನಾಯ್ಯ, ಮೇನಕಾ’ ಮುಧಿನ ಮಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿಕೋ ಅನ್ನವ ಭಯಿದಿಂದ ಕಂಗಾಲಾದವರು ಕಿರಣನನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮೇನಕಾ ಎಷ್ಟೆತ್ತುಕೊಂಡಳು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಿರಣನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ಕಣ್ಣಿಗಳು ಮಂಜೂದಾವ.

‘ಕ್ಕಮುಸು ಕಿರಣ, ನಿನ್ನ ತಾಳ್ಳೆ ಪರಿಷ್ಕಾರ್ ನೇನು... ಸಾರಿ... ಸಾರಿ...’ ತಷ್ಟಿನ ಅರಿವಾಗಿ ಕ್ಕಮಾಪಣ ಕೇಳಿದಳು.

ಭುಜಂಗೀಶ ರಾಯರು ಕಿರಣನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರೆ ಸಿಟ್ಟಿನ್ನು

ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಉಗುಳು ನುಂಗಿಕೊಂಡರು.

‘ಡ್ಯಾಡ, ಅನ್ನಾಯಿವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ದೂಡಿ ಬಿಟ್ಟೇ’ ಅಪರಾಧಿ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ. ಕಿರಣನತ್ತ ಓರೆ ನೋಟ ಬೇರಿದರು. ನೆರದಿದ್ದ ಜನ ದೂರ ಸರಿದರು.

ಕಿರಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ಎಷ್ಟೆತ್ತುಕೊಂಡವನು ಮೇನಕಾಳ ಕ್ಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಂತೆ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಕಿಂತಲ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮೇನಕಾಳ ಗೆಳತಿಯರ ದಿಂಡು ಹೂವಿನ ಬುಕ್ಕಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಜರಾಯಿತು.

‘ಹಾಬಿ ರಿಪ್ಪೊ ಫಾ ದ ದೇ’ ಒಕ್ಕೆರಲಿನಿಂದ ಅಂದಾಗ ಗೋಡೆಯ ಪಕ್ಕದ ಮೇಜೆನಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಕೇಕ್ ಮೇಲಿಂದ್ರ ಮೊಂಬತ್ತಿಯ ದೀಪ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಕಿರಣ ಮುಗುಳುಗುತ್ತಾ ಕಿರಣನನ್ನು ಕೇಕ್ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೂಯ್ದು.

ಎಲ್ಲರ ನೋಟ ಮೇನಕಾಳತ್ತ. ಮೊಂಬತ್ತಿಯ ದೀಪ ಅರಿಸಿ ಅಡುಗೆಯ ಜೊರಿಯನ್ನು ಕೇಕ್ ಮೇಲೇ ಆಡಿದಳು. ‘ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಶುಭಾಶಯಗಳು’ ಮೋಳಿಗಿದವು. ಮತ್ತೆ ಗುಲ್ಲು, ಹಾಡು, ಕರೆ, ಕಾಗು, ನತ್ರನ!

ಟೈನಲ್ಲಿ ಕೇಕ್ ನ ತುಂಡುಗಳು. ತಂಪು ಪಾನೀಯದ ಗ್ರಾಸುಗಳು ನಿಂದಿದ್ವರಕ್ತ ಸರಬರಾಚಾದವು. ಭುಜಂಗೀಶರಾಯರು ಮೇನಕಾಳ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಹಿಯಿಟ್ಟಿರು. ಕಿರಣ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಚಪ್ಪಾಳಿ ತಟ್ಟಿದ.

ಮೇನಕಾ ಗೆಳತಿಯರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆತಳು. ಕಿರಣ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲುವಾದ. ಭುಜಂಗೀಶರಾಯರ ಕಂಚಿನ ಕಂತ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಿತು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದ.

‘ಕಾಶಮ್ಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಕೊಳ್ಳಿಯಾ?’ ಕೇಳಿರೆಕೆಯರಲ್ಲಿ ದನಿಯಲ್ಲಿ, ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. ಕಿರಣ ಬೆಷ್ಟು ಹಿಡಿದವರಂತೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ. ಕಿರಾದ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯ ಗಾಜಿನ ಚೌಕಟ್ಟು ಇಷ್ಟುಪ್ಪು ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

‘ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತ. ಕಾಶಮ್ಮಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು?’

ನೇರವಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತಿರಲ್ಲಿ.

‘ನಿಮ್ಮ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅದೇ ಅಲ್ಲೇ?’ ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಸೆದವನನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕೆದೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರು. ಕಿರಣ ವಿಚಲಿತನಾಗದೆ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿದ. ಯಿವ ರಕ್ತ ಎಲ್ಲಡಕ್ಕು ಸ್ನೇ ಅನಿಸಿತು. ಅರೆಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರ ಮುಖ ಸಡಿಲ ಗೊಂಡು ಮೆಟ್ಟುಗಿಯ ನೋಟ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಅದು ಕ್ಷಣಿಕ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಗಂಭೀರತೆ ಮೂಡಿತು.

‘ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತ. ಕಾಶಮ್ಮಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು?’

ನೇರವಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತಿರಲ್ಲಿ.

‘ನಿಮ್ಮ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅದೇ ಅಲ್ಲೇ?’ ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಸೆದವನನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕೆದೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರು. ಕಿರಣ ಬೆಷ್ಟು ಹಿಡಿದವರಂತೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ. ಕಿರಾದ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯ ಗಾಜಿನ ಚೌಕಟ್ಟು ಇಷ್ಟುಪ್ಪು ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

‘ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತ. ಕಾಶಮ್ಮಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು?’

ನೇರವಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತಿರಲ್ಲಿ.

‘ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತ. ಕಾಶಮ್ಮಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು?’

ನೇರವಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತಿರಲ್ಲಿ.

‘ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತ. ಕಾಶಮ್ಮಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು?’

ಭುಜಂಗೀಶ ರಾಯರು ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತಿಗಿಂದಿರು.

‘ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತ. ಕಾಶಮ್ಮಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು?’

ಅರೆಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಡಿಪಡಿಸೋದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೊಂದೆ ಆಗ್ನೇಯದು. ಆ ರೀತಿ ನೀನು ನಡೆಸ್ತುಳ್ಳಿದ್ದೊಂದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗೈ, ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗೈಲ್ಲ’ ಮತ್ತುಪ್ಪು ಎಷ್ಟಿರಿಕೆಯ ಗಂಟೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿದಂತೆ ಮಾತು.

‘ನನ್ನ ತಂಪಿಗೆ ಅವಶ್ಯ ತೊರಿದ್ರ ಯಾವ ಸಮಯಕ್ಕಾದರೂ ಬರೋ ಸಾಕ್ಷತ್ತ ಕೊಟ್ಟಿರು ನೀವೇ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆಯೋದಾದ್ದೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸೋದು ಕಷ್ಟ’.

ಭುಜಂಗೀಶ ರಾಯರು ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತಿಗಿಂದಿರು.

‘ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತ. ಕಾಶಮ್ಮಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು?’

ಅರೆಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಡಿಪಡಿಸೋದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೊಂದೆ ಆಗ್ನೇಯದು. ಆ ರೀತಿ ನೀನು ನಡೆಸ್ತುಳ್ಳಿದ್ದೊಂದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗೈ, ನೀನು ದಿನಾ ಬರಾ ಇರು’ ಕಿರಣ ಅವರ ಮಾತಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವನೆ ನಿರುತ್ತರನಾದ. ತನ್ನ ಬರಾವಿಕೆಯಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆ? ಮಾನಾನಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿರೋ ಕಾಶಮ್ಮಿಗೆ? ತನ್ನನ್ನು ಅಗಾಧವಾಗಿ ಶ್ರೀತೀನೋ ಮೇನಕಾಗೆ? ಘಾಮ್ರಾನ ಬೆಳೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೆದಾಡೋ ಭುಜಂಗೀಶರಾಯರಿಗೆ? ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಕಿರಣನನ್ನು ಅಲೋಚನೆಗೆ ಹಕ್ಕಿತ್ತು. ಕಿರಣ ಯೋಚನೆಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಿದಂತೆ ಭುಜಂಗೀಶರಾಯರು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದಂತೆತ್ತು!

(ಸರ್ತೇಷ)